

get for så vidt angår kredittkøb, jf. lovforslagets § 5, stk. 2. Justitsministeriet finder imidlertid på baggrund af høringssvar, at det også uden for kredittkøb bør gælde, at kredit, der formidles af en erhvervsdrivende, er omfattet af loven. Det foreslås samtidig i konsekvens heraf, at lovforslagets § 5, stk. 2, udgår, jf. ændringsforslag nr. 9.

Til nr. 2

Flere af de hørte myndigheder og organisationer har peget på, at kreditgiverens bevisbyrde bør udvides, således at den ikke kun omfatter spørgsmålet om, hvorvidt kreditten er bestemt til ikke-erhvervsmæssig anvendelse for den anden part, men også spørgsmålet om, hvorvidt en kreditaftale, herunder et kredittkøb, i det hele er omfattet af loven. Det foreslås derfor, at kreditgiveren får bevisbyrden for, at en kreditaftale ikke er omfattet af loven.

Til nr. 3

Ændringen indebærer en præcisering af, at lovens kapitel 11 gælder for alle køb, der ikke er forbrugerkøb. Sådanne kredittkøb kan ikke blot tænkes i erhvervsforhold, men også i tilfælde, hvor hverken køber eller sælger er erhvervsdrivende.

Til nr. 4

Ændringsforslaget indebærer, at loven også kommer til at gælde for kreditaftaler med henblik på erhvervelse eller bevarelse af en fast ejendom eller med henblik på opførelse, modernisering eller forbedring af en bygning. Den nærmere rækkevidde af denne undtagelse i lovforslaget og i EF-direktivet kan i et vist omfang give anledning til tvivl. Hertil kommer, at undtagelsen af sådanne lån fra lovens anvendelsesområde ville bevirke, at loven finder anvendelse i visse tilfælde af belåning af fast ejendom, men ikke i andre tilfælde, således at reglerne ville blive besværlige at administrere. Ændringen vil samtidig bevirke en større ligestilling mellem realkreditinstitutter og pengeinstitutter, idet der nu kommer til at gælde samme reg-

ler om oplysning om effektiv rente for realkreditinstitutter som for pengeinstitutter og andre långivere til forbrugere.

Da visse af de låntyper, som anvendes inden for realkrediten, i et vist omfang indeholder særlige indfrielsesvilkår, er der samtidig foreslået en ændring af lovforslagets § 25, således at disse låntyper med særlige indfrielsesvilkår kan opretholdes. Der henvises til ændringsforslag nr. 24.

Til nr. 5

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget omfatter EF-direktivet om forbrugerkredit ikke kreditter eller forligsordninger, som indgås i forbindelse med retsafgørelser eller retsforlig, dvs. retslig inkasso i bred forstand. Med ændringsforslaget præciseres det, at loven ikke finder anvendelse på sådanne kreditter.

Til nr. 6

Ifølge lovforslagets § 9, stk. 4, gælder oplysningspligten for kreditaftaler med fast lånebeløb ikke for kreditter, hvor det samlede beløb, der skal betales, ikke overstiger 1.500 kr. For kreditaftaler med variabelt lånebeløb gælder oplysningspligten derimod, selv om det samlede beløb, der skal betales, ikke overstiger 1.500 kr.

Da omkostningerne ved at opfylde oplysningspligten ved sådanne små kreditter kan være uforholdsmæssigt høje, foreslås det, at de nævnte kreditter under 1.500 kr. i det hele undtages fra oplysningspligten efter kapitel 2.

Til nr. 7

Ændringsforslaget er af redaktionel karakter.

Til nr. 8 og 10

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring i forhold til ændringsforslag nr. 1.